

и ДВЪ години раздвояватъ насъ отъ тѣзи величественнѣхъ минутѣ — а народыгѣ още не сѣ свършили онѣзи работѣ, които е тогазъ започенѣтъ подъ прѣпоречѣтъ на христіанството. Съдържаніето на Исторіѣтъ отъ послѣднѣхъ столѣтія въ главното си бѣ зададено, правото обѣлѣжено, началото означено — но тѣхното практическо осѣщественіе — то имало да остане като залогъ на послѣднитѣ родове и врѣмена. Свободата въ начинѣтъ на дѣйствование е оставенъ на челоувѣчеството, защото христіанството е вѣра на разума. »

Но за жалость още и сега, когато великата и света минута на РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО ся повраща къмъ насъ хылядѣ осемстотинѣ и седемдесетъ и вторый пѣтъ, този великѣ задатѣкъ не е напълно извършенъ, и ето че у насъ той не е достигналъ още до пълно осѣщественіе ни въ народно-церковенъ погледъ.

Отъ онѣзи мѣста които населява нашійтъ народъ, оная страна дѣто най-напрѣдъ сѣ свѣтижли за насъ зариѣ на религіознѣхъ свободѣ, — дѣто най-напрѣдъ по языка ни ся е проповѣдало спасителното Христово учение и която е дала първыѣ учители на цѣль Славенскый мѣръ, тая страна толкозъ славната нѣкога, кутрата и злочеста днесъ — Македонія, ето тя е лишена отъ това съ което въ древность е другыѣ снабдила. Тамъ религіозната свобода е и днесъ задушена и затиснѣта подъ гнѣтътъ на фенерското властолюбіе, което иска да тиранствува въ името на Оногозъ, който е пролѣлъ безцѣннѣхъ си кръвъ за равенството на челоувѣцыѣ. Тамъ е запрѣнено да ся проповѣдува словото Божіе по народный языкъ, и то все въ името на Оногози, който е заповѣдалъ: « Идѣте проповѣдайте на языцыѣ ».

При драгостѣтъ съ които освободеныѣ изъ подъ фанариотскый гнетъ и прибраныѣ подъ крылото на народнѣхъ си Черквѣ, Българи ще тържествуватъ своето отъ фенерцыѣ избавленіе и ще славятъ радостни свѣтлѣхъ память на онѣзи минутѣ часть и день въ който ся родилъ Спасителъ на челоувѣческый родъ, тамъ въ кругѣтъ на онѣзи наши братія, които сѣ извѣнъ крылого на народнѣхъ ни черквѣ и на този великѣ прѣзидникъ ще да царува тѣж-на тишина. При радостѣтъ съ които идущійтъ великѣ